



ת"פ 28937/04/14 - מדינת ישראל נגד סמיר טאהא

בית המשפט המחוזי בירושלים
בפני סגן הנשיא, כב' השופט משה דרורי

22 אוקטובר 2014

ת"פ 28937-04-14 מדינת ישראל נ' טאהא(עציר)

המאשימה מדינת ישראל

- ע"י ב"כ עו"ד אורי גולדשטיין

נגד

סמיר טאהא (עציר)

הנאשם

- ע"י ב"כ עו"ד מוסטפא יחיא

גזר דין

1. כתב האישום המתוקן, לצורך הסדר הטיעון, שבו הודה הנאשם, והורשע על פי הודאתו מייחס לנאשם שתי עבירות של איסור פעולה ברכוש טרור, עבירה לפי סעיף 9(א)(1) לחוק איסור מימון טרור, תשס"ה-2005 (להלן - "החוק"), שהעונש שקבע המחוקק למי שעובר על סעיף זה הוא עונש מירבי של שבע שנות מאסר.
2. לכתחילה, כתב האישום הוגש ביחס לעבירות חמורות יותר ובהיקף רב יותר, דבר שהביא את המעשים לסמכות בית המשפט המחוזי.
3. כתב האישום המתוקן כאמור, על פי העונש הנקוב בסעיף החיקוק, אם היה מוגש לכתחילה, היה מוגש לבית משפט השלום.
4. שמעתי את דברי ב"כ המדינה, עו"ד גולדשטיין, בדבר הקשיים הראייתיים (גם אם לא נמסרו לי הפרטים המלאים, כמקובל בהסדרי טיעון, די להשוות בין כתב האישום המקורי לכתב האישום המתוקן, כדי להבין את משמעות הדבר ואת ההסדר אליו הגיעו ב"כ הצדדים).
5. מאחר ויש הסדר טיעון "סגור", לא הוצגו בפניי מתחמי ענישה או תקדימים אחרים, וזאת לאור הנסיבות המיוחדות והקשיים הראייתיים הספציפיים שבתיק זה.
6. ממילא, ברור כי אין לראות בעונש המוסכם בתיק זה משום קביעת רף ענישה או מתחם לגבי עבירות על החוק האמור, ולא כל שכן כאשר מדובר בעבירות חמורות יותר במסגרת אותו חוק.



7. לפיכך, ברור גם כי לא אתייחס בתיק זה למשמעות ולערכים המוגנים של החוק, אשר כשמו כן הוא, נועד לאסור מימון טרור.
8. על פי הכרעת הדין, המבוססת על הודאת הנאשם בכתב האישום המתוקן, מדובר בהעברת שני סכומים: האחד - 22,700 ₪, והשני - 15,600 ₪, אשר אדם שזהותו אינה ידועה למאשימה וקרוי "מפעיל", הנמצא בעזה, הורה לנאשם להעביר סכומים אלה לשני אנשים ברמאללה. הנאשם היה ער לכך כי מדובר בכסף אשר מטרתו היא, כפי שהנאשם אמר למקבל הכסף כי **"זה הכסף לאחיך השאהיד"**.
9. במעשים אלה, כאמור בסעיף 11 לכתב האישום המתוקן, שבו הורשע הנאשם, עשה הנאשם פעולה ברכוש שיש בה כדי לאפשר, לקדם או לממן ביצוע של מעשה טרור, או לתגמל בעבור ביצוע של מעשה טרור, אף אם מקבל התגמול אינו מי שביצע את מעשה הטרור או התכוון לבצעו.
10. תמהיל הענישה, כלשון ב"כ המאשימה, עו"ד גולדשטיין, כולל מאסר בפועל, חילוט ומאסר על תנאי.
11. אכן, יש טעם בשילוב גורמים אלה, כאשר הראשון מהווה יישום של עיקרון ההלימה, דהיינו: **"קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו"**, כלשון סעיף 40ב לחוק העונשין, התשל"ז-1977, כפי שהוסף בתיקון 113.
12. העונש השני של חילוט הכסף, נועד להשיג את אחת ממטרות החוק הנ"ל, דהיינו: פגיעה כלכלית, במי שעוסק במימון טרור.
13. העונש השלישי - צופה פני עתיד, ונועד למנוע הישנות מעשים אלה, במיוחד כאשר הנאשם, במילתו האחרונה, הביעה חרטה.
14. האיזון בין שלוש סוגי הענישה הנ"ל והנסיבות המיוחדות של תיק זה בדבר הקושי הראייתי, מצדיקות אימוץ הסדר הטיעון במלואו, כאשר, כפי שהוזכר לעיל, אם היה מוגש כתב האישום המתוקן, ככתב אישום מקורי, הוא היה נדון בבית משפט השלום.
15. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. עונש מאסר בפועל של 10 חודשים, החל מיום מעצרו 31.3.14.
- ב. מאסר על תנאי של שנה, אותו ירצה הנאשם אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירה על חוק איסור מימון טרור, תשס"ה-2005.



ג. אני מורה בזה לחלט את סך 50,000 ₪ שנתפסו בכלי הנאשם בעת מעצרו.

16. זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ח תשרי תשע"ה, 22 אוקטובר 2014, בהעדר הצדדים.